

som har ramt hele Afrikas Horn, har ramt særlig hårdt i Eritrea.

På grund af krig og katastrofer er måske over 1 million eritreanere flygtninge. Heraf har en halv million måttet søge til lejre i Sudan eller i de befriede områder.

I de befriede områder har det været særdeles svært at skaffe nødhjælpsforsyninger til disse mennesker, en opgave, der bl.a. er varetaget af den eritreanske nødhjælpsorganisation, EPA.

I 1984-86 har i hvert fald 2 millioner eritreanere været ramt af følgerne af krig og fødevaremangel.

Det etiopiske militærstyre har afvist forslaget

om våbenhvile. Noget tyder endda på, at krigshandlingerne igen er under optrapning.

Selv da hungerkatastrofen i Etiopien var på sit højeste (problemerne er ingenlunde under kontrol i dag), afsatte militærstyret fortsat ressourcer til videreførelse af denne krig, hvilket naturligvis ikke alene har medført øgede lidelser for befolkningen i Eritrea, men også for befolkningen i Etiopien, der må bære krigens omkostninger.

Forslaget er en uændret genfremsættelse af et i folketingsåret 1985-86 fremsat forslag til folketingsbeslutning, jfr. Folketingstidende 1985-86, tillæg A sp. 1919 og forhandlingerne sp. 2348 og 3731.